

rammestyringen af Arbejdsmiljørådets branche og arbejdsmiljørådenes aktiviteter.

I loven af 10. juni 1997 pålagde den daværende arbejdsminister i form af den skitserede arbejdspladsvurdering, at alle virksomheder ned til fem ansatte skulle udføre dette arbejde, og de skulle samtidig uddanne sikkerhedsrepræsentanter. Virksomhederne havde hidtil foretaget arbejdspladsvurderingen ud fra den enkelte virksomheds behov og størrelse, og de støttede sig til branchevejledninger, som er godkendt af Arbejdstilsynet. Dette grundlag mener jeg er godt nok til, at man har kontrol med miljøet på arbejdspladserne.

Ved loven af 10. juni 1997 påførte man virksomhederne øgede omkostninger på 1 mia. kr. det første år, og efterfølgende koster det virksomhederne 300 mio. kr. om året.

Den lov er både omkostningsdyr og konkurrencebegrænsende for den enkelte virksomhed. Derfor er vi medforslagsstillere til dette forslag, og vi anbefaler selvfølgelig en vedtagelse af forslaget.

Jette Gottlieb (EL):

Nu fik vi gennemgået, hvad forslaget handler om. Det er ikke, fordi vi ikke er klar over det. De borgerliges forslag går jo stort set ud på at afskaffe netop alle de forbedringer, som venstrefløjnen fik ind i arbejdsmiljølovgivningen sidste år. Det kan vi selvfølgelig kun være imod.

Der er ikke tale om regelforenkling. Det er en ren ordforbistring. Der er tværtimod tale om at fjerne nogle af de få tiltag, som har en reel mulighed for at forbedre arbejdsmiljøet på de danske arbejdspladser, hvis de vel at mærke får tid til at virke.

Jeg vil godt komme med nogle helt konkrete eksempler. Jeg indrømmer, at jeg da retter dem specielt til hr. Knud Erik Kirkegaard i håb om, at resistensen måske kan ophæves lidt. Arbejdsulykkerne alene steg fra 1993 til 1996 med 5.000 svarende til ca. 10 pct., mens de registrerede arbejdsbetingede lidelser nogenlunde uændrede er ca. 15.000 pr. år.

Op så kommer det væsentlige. For noget af det, der foregår, er, at det især er butiksområdet, rengøring og servicearbejdet, der sammen med undervisning og institutionsarbejde står for stigningen. Det vil sige netop på de områder, hvor vi finder de små virksomheder, og på de områder, hvor man ofte betegner arbejdet som ufarligt. Virkeligheden viser altså, at også i

den type virksomheder kommer ansatte til skade. De bliver invaliderede eller nedslidte.

Det er derfor et stort fremskridt, at man nu kan vælge sikkerhedsrepræsentant også på arbejdspladser med fem ansatte, sikkerhedsrepræsentanter, der i langt højere grad vil sætte fokus på arbejdsmiljøet. Det er desuden fint, at man på alle virksomheder skal lave skriftlige arbejdspladsvurderinger. Der er også noget, der tyder på, at det kommer til at virke i praksis. Det har de foreløbige rapporter i hvert fald vist.

Det er vigtigt, at der stilles skærpede krav til bedriftssundhedstjenesternes kvalitet, og det er også vores hensigt fremover at arbejde for at sikre, at bedriftssundhedstjenestesystemet kommer til at dække hele arbejdsmarkedet og ikke kun de dele, der er dækket i dag.

Vi er absolut ikke tilhængere af mere bureaukrati, men vi er af den opfattelse, at de nævnte ordninger reelt kan føre til et bedre arbejdsmiljø. Beslutningsforslaget handler derfor ikke om arbejdsmiljø; det handler om at afskaffe eller begrænse lønmodtagernes mulighed for at få indflydelse på arbejdsmiljøet på deres egen arbejdsplads.

Det er korrekt, at loven har betydet en vis merudgift for erhvervslivet, men sammenlignet med de 23 mia. kr., som arbejdsskader hvert år koster samfundet, så er der tale om en meget begrænset dækning.

Som sagt afviser Enhedslisten beslutningsforslaget.

Thorkild B. Fransgaard (FP):

En forenkling på hele det her område er i allerhøjeste grad tiltrængt. Loven om en skriftlig arbejdspladsvurdering er et af eksemplerne, for den er direkte unødvendig bureaukratisk og for mange medarbejdere uoverskuelige, og jeg sagde medarbejdere, ikke arbejdsgiverne.

Jeg har her et eksempel fra en ganske almindelig arbejdsplads. Alle medarbejdere er tvunget til at udfylde fire A-4-sider med 27 detaljerede spørgsmål. Alle er vejledende på den måde, at man næsten skal oplyse, at der er et eller andet problem. Det er fuldstændig forkert, at man udsætter medarbejderne for det her. Det koster koster arbejdsgiveren nogle penge, men det er så til at overse. Jeg tænker på arbejdstagerne og på, at de skal udsættes for det her.

Jeg kender fra min egen virksomhed – hvis jeg med formandens tilladelse må nævne den – at der var oprør både på kontoret og ude i afdelingerne over at skulle til at arbejde med det